

Ambassador College

KORRESPONDANCEKURSUS

Et internationalt kursus i bibelsk forståelse

De må fødes på ny!

LEKTION 8

De studerende UDTALER SIG

Jag har erhållit de två första lektionerna ur er Korrespondanskurs. De är verkligen intressanta. Det mest intressanta är det sätt på vilket ni klar gör profetian.

— Yngve L., Västernäs, Sverige

Det er en ting som er karakteristisk for Deres litteratur, og det er at den går rett på sakens kjerne ved behandlingen av bibelske spørsmål. Det mangler i svært mange kirker, som synes å være redd for å si *sannheten* selv om de kjenner den og sier de ikke kan gå imot noen.

Selv er jeg lærer. Ved visse leiligheter har jeg spurt sognepresten hvordan det forventes at jeg skal lære om menneskets opprinnelse. Han ville ikke si meg rent ut at det kun bør undervises om Guds Skapelse, men snakket i vage vendinger om å være taktfull. Det er bra å være taktfull, men er det ikke, når alt kommer til alt, bare *én sannhet*?

— Olav J., Måsøy, Norge

Tak for lektion 1 og 2 af Korrespondancekurset. Det er fremragende, rent fantastisk og meget interessant. At studere disse lektioner, at understrege, indramme og gøre notater, for så bagefter at meditere over alt det jeg netop har læst, er begyndt at gøre mig til et nyt menneske. Det har gjort en stor forandring at studere den litteratur, jeg har modtaget fra Ambassador College, og jeg er meget glad og taknemmelig for den forandring, studiet af Bibelen og litteraturen har bevirket hos mig. Jeg har opnået dyb forståelse af de bibelske sandheder, og en dejlig ro i sindet. Tak for alt hvad jeg har modtaget!

— Erik N., Vanløse, Danmark

Jeg er så heldig å få ta del i dette glimrende kurset i bibelsk forståelse. Jeg har hittil mottatt brev nr. 1. Det var helt fantastisk, for det gav meg svar på mange spørsmål som jeg i lang tid har fundert på.

— Rolf G., Kristiansand, Norge

Mange tak for lektion fire af Deres Korrespondancekursus, som gav mig svar på mange af mine spørsmål. Jeg venter nu spændt på de efterfølgende lektioner, hvor jeg håber at få forklaring på: dommens dag, verdens ende, den ny jord,

det evige liv, himmel og helvede etc. Ja, der er sikkert stof til en del lektioner endnu.

— Hr. K. H., Holbæk, Danmark

Jag är så tacksam för att ni vänligen sänt mig de härliga lektionerna ur Korrespondanskursen. Det är en verklig fest då de anländer. Ni utträttar ett underbart arbete i denna stressade värld.

— Margret E., Johannishus, Sverige

Ambassador College

KORRESPONDANCEKURSUS

LEKTION 8

Et internationalt kursus i bibelsk forståelse udgivet af det teologiske fakultet ved Ambassador College, Pasadena, California, 91123. © 1973 Ambassador College. Alle rettigheder forbeholdes.

CHEFREDAKTØR

HERBERT W. ARMSTRONG

REDAKTIONSCHEF

Richard H. Sedliacik

Journaliststab

Lawson C. Briggs William F. Dankenbring

Grafik

Thomas Haworth

Redaktionsassistent

Ronald Beideck

Distributionschef

Edward C. Kleier

DANSK REDAKTIONSSTAB: Richard Sprotte, Bjarne Nielsen, Christian Zernichow.

ADRESSÉR ALLE HENVENDELSER til Skandinavisk afdeling, Box 111, St. Albans, Herts., England.

DERES UNDERVISNINGSGEBYR er blevet betalt af andre. Eksemplarer til fordeling gives eller sælges ikke.

BEMÆRK: Giv straks skandinavisk afdeling meddelelse om enhver forandring i Deres adresse. Anfør venligst både Deres gamle og ny adresse. *Vigtigt!*

Om forside- billedet . . .

Skabelsen fortsætter den dag i dag! Alle mennesker der har levet siden Adam

udgør kun den FØRSTE FASE af menneskets skabelse. Alle mennesker — iberegnet det dejlige spædbarn på forsiden — må „fødes på ny“ for at fuldende Guds skaberværks største mesterstykke. Men hvad er det egentlig, Gud skaber i dødelige mennesker? Hvad vil det sige at blive „genfødt“? Denne yderst vigtige lektion klarlægger Bibelens svar!

Foto: American Stock

HVAD DET BETYDER AT BLIVE „FØDT PÅ NY“

Mange bekendende kristne tror oprigtigt på at de er blevet „GENFØDT“ — men forstår ikke den VIRKELIGE BETYDNING af denne nye fødsel. Sandheden om „genfødselen“ er ikke alene overraskende — den er forbløffende — Bibelens MEST OVERVÆLDENDE ÅBENBARING!

NIKODEMUS var en højtstående farisæer — en af de jødiske rådsherrer. Han vidste at Jesus var en profet som var sendt af Gud og som udførte mirakler, og han var stærkt interesseret i hans lære.

Men fordi Nikodemus ikke ønskede at blive set i samtale med denne mand som de andre farisæere kaldte „kætter“ og „folkeforfører“, kom han i al hemmelighed til Jesus om natten.

Jesus fortalte Nikodemus en dyb sandhed — noget som fuldstændig mystificerede ham.

2 „Du må fødes på ny!“

„Sandelig, sandelig siger jeg dig: ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver *født på ny*,“ sagde Jesus (Joh. 3,3).

Nikodemus var nu ganske forvirret. Han spurgte Jesus: „Hvorledes kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin moders liv og fødes?“ (Vers 4.)

Jesus svarede ham: „Du må ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny“ (vers 7). Men Nikodemus fattede ganske enkelt ikke hvad Jesus talte om (vers 9-12). Hvor han i dette ligner mange mennesker i dag! De er også perplekse over Kristi enkle udtalelse.

De fleste bekendende kristne tror at de blev „FØDT PÅ NY“ da de „modtog Kristus“ og blev „døbt.“ Fra da af, formoder de, modtog de den Helligånd og har siden levet et NYT LIV i Kristus.

Sandt nok, en virkelig kristen har modtaget

Guds Ånd og lever faktisk et NYT LIV i Kristus (Efes. 4:22-24). Men er *dette* hvad der menes med at blive „født på ny“?

Der ligger LANGT MERE i den nye fødsel som beskrives i Bibelen end de fleste bekendende kristne har antaget. Da Jesus talte om at blive „født på ny“, mente han *ikke* hvad de fleste mennesker tror.

3 To bogstavelige fødsler

Nikodemus var kun bekendt med den fysiske fødsels forløb. Derfor forstod han Jesus da han sagde til ham: „Hvad der er født af kødet, *er kød*.“ Men derpå forklarede Jesus at vi må fødes *på ny* — ikke igen i *kødet* — *ikke* igen komme ind i moders liv som Nikodemus troede at han mente. Han forklarede at vi må fødes *af Ånden* — fødes af Gud! Denne gang må Gud være vor Fader! Ligesom vi blev født af kødet af kødelige *menneskelige* forældre, må vi fødes af vor åndelige himmelske Faders Ånd.

Her er *to forskellige slags* fødsler — den ene fysisk, den anden åndelig. Da De er blevet født af kødelige forældre, består De af kød. Men „hvad der er født af Ånden, *er ÅND*“ (Joh. 3,6) — består ikke længere af kød, men af ånd!

Den der er „født af Ånden“, har ikke længere et legeme af kød og blod. Han behøver ikke at trække vejret for at opretholde livet. Han vil bogstavelig talt BESTÅ AF ÅND, erklærede Jesus.

Det er hvad Bibelen helt klart lærer os! Den nye

Foto: Wide World

fødsel er *ikke* en følelsesmæssig oplevelse, men en *bogstavelig* fødsel!

For at Nikodemus ikke skulle misforstå den sande betydning af at blive født af Ånden, sagde Jesus til ham: „Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører dens susen, men du ved ikke, hvorfra den kommer, og hvor den farer hen; *sådan er det med enhver, som er født af Ånden*” (vers 9).

Læg godt mærke til det. Når De er „født på ny,” født af Guds Ånd, vil De være *usynlig* for mennesker *ligesom vinden*, med mindre De ønsker at gøre Dem selv synlig. Vindens virkning kan let mærkes, men vinden selv kan ikke ses.

Det er tydeligt at Kristus sammenlignede den åndelige fødsel med en fysisk fødsel. Den sidstnævnte er et *forbillede* på den førstnævnte. Ligesom forældre lader deres *fysiske* natur gå i arv til børnene ved fødselen, således vil vi også når vi er født af vor himmelske Fader, til fulde besidde hans *åndelige* natur!

4 Mennesket — en „lermodel”

Gud skabte det første menneske, Adam, ikke af Ånd, men „af agerjordens muld” (1 Mos. 2,7). Gud sagde til Adam: „støv er du” (1 Mos. 3,19). Ikke

ORKANEN RASER — Vinden kan ikke ses, men virkningen af dens enorme kraft er ganske åbenbar. De vil, når De er „født på ny” være usynlig som vinden og besidde umådelig kraft!

udødelig Ånd — blot jord! Mennesket er *dødeligt*, fysisk, endnu ikke udødeligt eller åndeligt.

Adam var *fysisk* set fuldkommen. Det Gud skabte var et fysisk menneske, et dødeligt menneske af kød og blod. Det var en fuldkommen „lermodel” som Gud havde til hensigt at omforme og omdanne åndeligt til en fuldkommen **ÅNDELIG** Guds søn!

Adam blev med andre ord ikke skabt fuldendt. Han blev skabt med et behov for en anden „fødsel” — en **ÅNDELIG** fødsel!

Men hvordan? Hvornår? Hvorfor? Alle disse betydningsfulde spørgsmål besvares i denne uhyre vigtige lektion.

INTET SPØRGSMÅL VEDRØRENDE DERES LIV ER VIGTIGERE! Medmindre **DE** bliver „født på ny” kan De ikke komme ind i Guds rige! Så husk på at slå op i Deres Bibel på *hvert eneste skriftsted* der angives som svar på de stillede spørgsmål, og **BEVIS** for Dem selv hvad det egentlig vil sige at blive „født på ny.”

LEKTION 8

Hvem og hvad er „Gud“?

For fuldt ud at forstå den virkelige betydning af at blive „født på ny“ er det nødvendigt først at fatte nogle helt fundamentale åbenbaringer om hvad Gud selv er — og om selve FORMÅLET med vor eksistens.

Lad os begynde med selve Bibelens begyndelse. De første ord er: „I begyndelsen skabte GUD himmelen og jorden“ (1 Mos. 1,1). Det oprindelige hebraiske ord for „Gud,“ er her og overalt i skabelsesberetningen *Elohim*, hvilket faktisk henviser til *mere end én person*. Det er flertalsformen af det hebraiske ord *Eloah*, som på dansk betyder „den Almægtige.“ *Elohim* betyder altså „de Almægtige“ — *mere* end blot én person.

Elohim er et samlingsnavn, ligesom ordene „kirke,“ „familie“ og „rige.“ Med andre ord står *Elohim* for én ENKELT GRUPPE som består af TO eller FLERE individer. *Elohim* er altså „Guds RIGE“ eller „Guds FAMILIE.“ (På vanlig sprogbrug blev ordet også anvendt om hvert enkelt medlem af Gud-familien og analogt om hedenske afguder.)

Men hvilke individer udgør for øjeblikket „Elohim?“ Bemærk hvad Bibelen åbenbarer om dette:

1. Hvem var hos „Gud“ dengang Gud skabte universet? Johannes 1,1. Er „Ordet“ også Gud? Vers 1-2. Var det Ordet som i virkeligheden skabte alt? Vers 3. Hvad blev Ordet senere hen? Vers 14.

2. Ved hvem blev *hele* det fysiske univers skabt — indbefattet denne jord og menneskeheden? Heb. 1,1-2; Kol. 1,16-17. Hvem er da „Ordet“ i Johannes 1,1? Og hvem er det andet guddommelige medlem af Guds rige? 1 Kor. 8,6.

KOMMENTAR: Johannes 1,1 og 1 Mosebog 1,1 er to beretninger om én og samme begivenhed — universets oprindelige skabelse. Begge steder åben-

bares det at disse to guddommelige væsener i Guds Familie skabte alt.

Det græske ord i Johannes 1,1 som på dansk er oversat „Ordet“ er *Logos*. Det kan også betyde talsmand eller den der taler. Det var i virkeligheden *Logos*, „Talsmanden“ — „Ordet“ — i Guds Familie der *sagde*: „Lad os gøre mennesker i VORT billede“ (1 Mos. 1,26), og som således udførte sit mægtige hverv som den udøvende magt i Guds rige. Og således blev alt skabt og gjort af det guddommelige væsen som senere blev mennesket Jesus Kristus!

2 „HERREN“ i Det gamle Testamente

Ved De hvem af Guds-rigets to medlemmer det var som tog del i denne verdens affærer på gammeltestamentlig tid? Var det „Faderen“? Eller kunne det muligvis have været Kristus? Meget få mennesker forstår denne vigtige sandhed. Men Bibelen gør sagen klar.

1. Har noget menneske nogen sinde set Faderen? Joh. 1,18. Hvad sagde Kristus om Faderen? Joh. 5,37.

2. Men blev Gud i Det gamle Testamente nogen sinde set af mennesker? 1 Mos. 17,1; 18:1. 22; 32,30; 2 Mos. 24,9-11; 33,18. 20-23. (Bemærk i 2 Mosebog 33,18 at Moses udtrykkeligt havde bedt om at måtte se HERREN i *al hans „herlighed,“* men at han *ikke* kunne se direkte på ham i hans herliggjorte tilstand, da han ellers ville dø.

KOMMENTAR: Det er altså klart at Det gamle Testaments Gud ikke kunne have været „Faderen.“

3. Hvem blev kaldt „klippen“ på gammeltestamentlig tid? 2 Sam. 22,2-3. Kaldte David HERREN sin „klippe“ og sin „Gud“? Salme 18,1,2.

KOMMENTAR: Den autoriserede oversættelse af 1931 og visse andre oversættelser benytter ordet „HERREN,“ sædvanligvis skrevet med blokbogstaver, som den danske oversættelse af det hebraiske ord *JHVH*. De fleste sagkyndige mener at *JHVH* er en form af verbet „at være“ eller „at eksistere.“ *JHVH* må derfor betyde „den i sig selv eksiste-

„HERRENS“ NAVN — På dansk skrives disse hebraiske bogstaver (læst fra højre til venstre) JHVH — „HERREN“ i Det gamle Testamente. Den nøjagtige udtale af disse hebraiske bogstaver er usikker og uden betydning i dag, men hans identitet er ubestridelig!

Ambassador College

Foto: Wide World

rende," den som „*lever*” — fra evighed og til evighed. Åbenbaringen 1,8 klarlægger betydningen af dette navn idet der siges om Kristus: „Begyndelsen og slutningen... han som *er*, og *var*, og som *kommer*...” Både Moffatts „*den evige*” og Fentons „*den-evigt-levende*” er derfor ypperlige oversættelser.

Man nedskrev ikke vokalerne på old-hebraisk. De blev tilføjet under læsningen. Den tids jøder betragtede imidlertid navnet *JHVH* som alt for helligt til at udtales, og læste i stedet *Adonaj* eller „Herre,” eller undertiden *Elohim*. Da Masoreterne — de jødiske tekstkyndige — omkring år 600-800 e.Kr. nedskrev vokaltegnene for at bevare den korrekte udtale, benyttede de vokaltegnene for *Adonaj* eller *Elohim* hver gang *JHVH* forekom. Af denne kombination opstod blandingsformen *Jehovah*. Således kendes den præcise udtale af *JHVH* ikke med bestemthed i dag, og *det er ikke nødvendigt for os at kende den i dag*.

4. Hvem var (og *er* stadig) „Klippen” ifølge 1 Korinterbrev 10,4?

KOMMENTAR: Således identificerer Bibelen „Klippen” som *Kristus*! Hvor overraskende må det ikke være for de mange der har *formodet* at Det gamle Testaments Gud var den som Det nye Testamente kalder „Faderen”!

„HERREN” som talte og som blev set af mennesker er derfor altid ham som senere blev Jesus Kri-

GUDS STORSLÅEDE SKABELSE

— Det var ved sin enorme KRAFT at Gud skabte det for os uudgrundelige univers. Denne imponerende galakse som ses til højre har form som en spiral og omfatter milliarder af stjerner. Ovenfor ses et lille udsnit af vor egen galakse, Mælkevejen, som har en lignende form og størrelse.

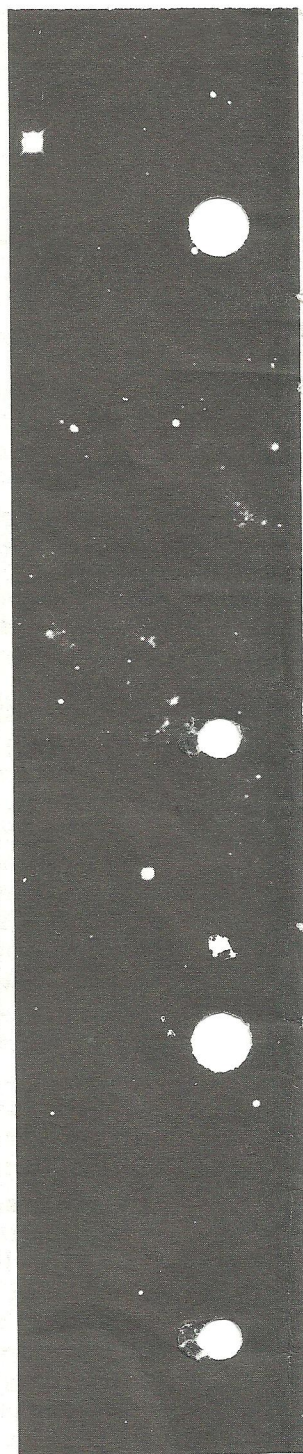
stus. For intet *kødeligt menneske* har nogen sinde set eller hørt Faderen! (Joh. 1,18; 5,37.)

5. Var det *også* Ordet — den der blev Kristus — som kundgjorde de ti bud? 2 Mos. 20,1-2.

KOMMENTAR: Det hebraiske ord for „Herren” i 2 Mosebog 20 er *JHVH*. Det var altså igen *Logos*, „Talsmanden” — som senere blev Kristus — der faktisk kundgjorde de ti bud!

Men gør denne åbenbaring nogen forskel? Ja, den gør *stor* forskel!

Vor forståelse af Det gamle Testaments Guds sande identitet er af vital betydning når det gælder at blive genfødt med Guds åndelige natur. For Det gamle Testaments Gud som almindeligvis for-

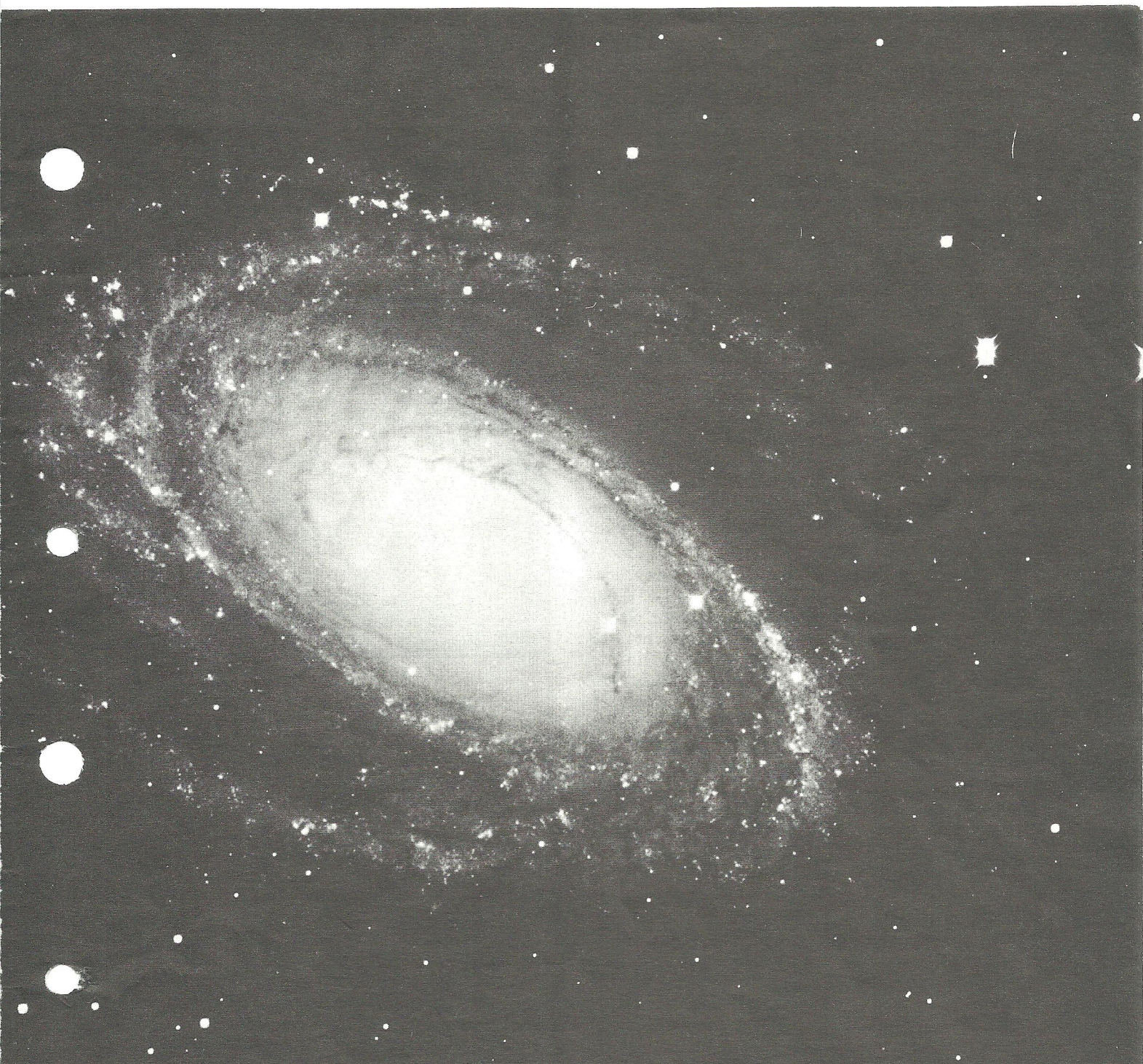

Foto American Stock

modes at have været hård og streng, var i virkeligheden vor FRELSE — kærlig, god, barmhjertig og retfærdig (2 Mos. 34,5-7).

3 Guds KRAFT

De fleste bekendende kristne formoder i dag at Gud er en „treenighed” bestående af Gud-Faderen, Gud-Sønnen og Gud-„Helligånden.” Men kan dette være rigtigt? Lad os se hvad Bibelen fortæller os om Guds Ånd?

1. Er Guds Ånd den KRAFT ved hvilken han skaber? Jer. 32,17; 1 Mos. 1,1-3; Sal. 104,30.

KOMMENTAR: Det var ved Guds Ånd at den

Evige (*JHVH*) — *Logos* (Kristus) — skabte hele det umådelige univers. Åndskraft blev bogstavelig talt omdannet til den fysiske skabelse vi ser omkring os (Heb. 11,3). Og ved Ånden genskabte Gud jordens overflade (Sal. 104,30). Intet under at Bibelen kalder den Guds „kraft”!

2. Hvordan gjorde Den evige Gud brug af Åndens kraft da han frembragte sin mangfoldige skabelse? Salme 148,1-5. Bemærk ordet „bød” i vers 5. Læs også Salme 33,8-9 og 1 Mosebog 1,2-3.

KOMMENTAR: Gud, den egentlige kilde til al kraft, bød at den *åndskraft* som udgik fra ham skulle FORVANDLES til fysisk energi og stof. Kristus — *Logos* eller „Ordet” (Joh. 1,1) — „taled, så

skete det." Det var ham der sagde: „Der blive lys!" Og Guds Ånd der svævede over vandene *udførte* befalingen, og „der blev lys" (1 Mos. 1,3).

3. Gør Gud desuden brug af Åndens kraft til at opretholde, bevare og herske over hele sin skabelse? Heb. 9,6; Heb. 1,2-3 (se overs. af 1907; Salme 66,7).

KOMMENTAR: Gud sidder ved hele universets „kontrolbord" — han *hersker* over og *opretholder* alt ved sin Ånds KRAFT!

4. Opfylder Guds Ånd hele universet? Sal. 139,7; Jer. 23,24. Men har Faderen og Kristus en bestemt form og skikkelse? 1 Mos. 1,26; Joh. 14,9.

KOMMENTAR: Guds Ånd er ikke en „tredje person" i Guds familie. Den er hans guddommelige KRAFT som udgår fra ham og som fylder hele universet!

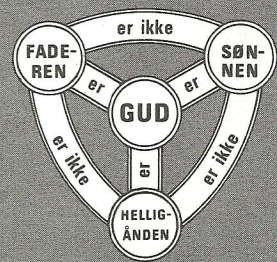
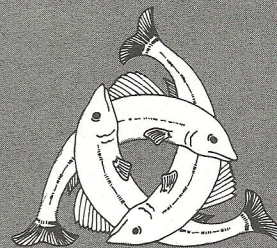
5. Men hvad med 1 Johannes 5,7-8 (i ældre oversættelser) som af mange hævdes at bevise at Gud består af tre personer?

KOMMENTAR: I ældre oversættelser (for eksempel oversættelsen af 1819) står der i vers 7-8: „Thi de ere tre, som vidne [i Himmelen: Faderen, Ordet og den Hellig Ånd; og disse tre ere ét. Og de ere tre, som vidne på jorden:] Ånden og Vandet og Blodet; og disse tre forene sig til ét." Den indklammede tekst er ikke medtaget i nyere oversættelser af Bibelen — og med god grund! Den er falsk — et rent *falskneri!* Så godt som enhver bibelhåndbog viser at dette vers ikke findes i *noget* gammelt græsk manuskript, og ikke engang i den latinske Vulgata indtil så sent som det ottende århundrede. Fodnoten til 1819-oversættelsen fortæller os at dette vers „fattes i alle gamle håndskrifter, de ældste oversættelser og kirkefædre."

De der tror på en „treenighed" klynger sig til dette vers som støtte for deres tro fordi de INTET andet bibelsk bevis har for deres overbevisning! Historien afslører snarere at treenhedsbegrebet er en *hedensk* opfindelse og en anskuelse som vi finder hos mange af oldtidens folk. Den ægyptiske treenhighed bestod af Isis, Osiris og Horus; tilbedelsen af treenheden går helt tilbage til tilbedelsen af Nimrod, Semiramis og Tammuz kort efter syndfloden.

6. Omtales Helligånden i Bibelen ganske enkelt som „den" — *ikke* som en person? Joh. 1,32; Rom. 8,16. 26; 1 Peter 1,11. (Den norske rev. overs. af 1930 er her galt oversat „han;" den aut. danske oversættelse af disse vers er korrekt.)

KOMMENTAR: På græsk er ordet „ånd" *intetkøn*. Det kræver naturligvis et intetkøns-pronomen, som oversat ville være „det." I visse tilfælde har oversætterne imidlertid benyttet et *hankøns*-pronomen hvor den græske originaltekst har „det." Johannes 14,17 i den norske oversættelse er et eksempel på dette. Pronomenerne „han" og „ham" burde være oversat „det" eller „den," som den danske oversættelse benytter. Utvivlsomt tog

Ambassador College

TREENIGHEDSSYMBOLER — Det meste af den bekendende kristne verden i dag tror på en treenig Gud der begrænses af tre personer — Gud-Faderen, Gud-Sønnen (Jesus Kristus) og Gud-Helligånden. Her ses to af de mange symboler der anvendes til at illustrere treenheden.

oversætterne fejl fordi de selv formodede at Helligånden er en person.

I Johannes 14,26; 16,7-13.14 personificeres Helligånden som „Talsmanden" (på græsk *parakletos*, der grammatisk er hankøn), hvorfor pronomenet „han" (ekeinos) måtte benyttes på græsk for at stemme overens med „Talsmanden," men dette burde oversættes „den" i den danske Bibel.

Det primære i hele denne sag, og det som kun de færreste er klar over, er at dogmet om treenheden der er blevet alment accepteret, er et forsøg på til alle tider at *begrænse* Guds families størrelse. Det fornægter selve det FORMÅL med hvilket *Elohim* skabte menneskeheden! De vil i Deres videre studium få en dybere forståelse af denne forbløffende sandhed.

4 Guds natur

1. Hvad består Gud af? Joh. 4,24. Men hvad er mennesket sammensat af? 1 Kor. 15,47.

KOMMENTAR: En af de store *forskelle* På Guds rige og det menneskelige rige er, at Gud består af usynlig ånd medens mennesket er dødeligt — kød og blod — dannet af jordens støv.

2. Bad Kristus, umiddelbart før han blev grebet og korsfæstet, Faderen om at gengive ham hans tidligere herlighed? Joh. 17,5. Skulle Kristus igen have del i sin Faders *herlighed* i Guds familie? Samme vers.

3. Hvilket udseende har Kristus og Faderen i deres magtfulde, *forherligede*, åndelige legemer? Åbenb. 1,13-16. „Menneskesønnen“ der her omtales er den herliggjorte Kristus!

KOMMENTAR: At være „herliggjort“ vil sige at have STOR KRAFT og STRÅLEGLANS! Den kraft som Faderen og Kristus besidder er så *mægtig* at den får deres åndelige legemer til at skinne SÅ KLART SOM SOLEN I FULD STYRKE!

4. Hvilken anden stor forskel er der på Gud og mennesker — hvad er Guds karakteristiske holdning og almene mentale indstilling? Salme 99,9. Er nogen anden lige så „hellig“ som Gud? 1 Sam. 2,2. Ville De betragte mennesket i sig selv som „helligt“? Rom. 3,10-18.23; 8,7; Jer. 17,9.

KOMMENTAR: Ordet „hellig“ betyder *ren af hjertet*, uden synd. De to personer som i øjeblikket udgør Guds Familie besidder en skyldfri, „hellig“, *åndelig* sindsindstilling.

Men hvad har alt dette at gøre med *Deres* „genfødselse“?

ALT! Når De bliver genfødt vil De komme til at besidde den *samme* kraft, herlighed og hellighed som Gud! Men mere om dette senere.

5 Et „Fader-Søn“ forhold

Har De ikke nu og da undret Dem over hvordan „Fader-Søn“ forholdet i Gud-familien opstod? Det er vigtigt at vide for at kunne forstå Guds plan og hensigt og det at blive „født på ny.“

1. Hvad sagde Jesus om sig selv og sin „Fader“? Johannes 10,30; 17,11. Hvem har imidlertid den *største* autoritet? Joh. 14,28. Bemærk også 1 Korinterbrev 11,3.

KOMMENTAR: Faderen og Sønnen er ét *hvad angår mål og indstilling*. Men Faderen har større autoritet, da Kristus — „Ordet,“ eller *Logos* — skabte alt ved ham. Faderen har altid været den øverstbefalende i Guds Familie eller rige — længe før Ordet blev født som menneske.

2. Hvorfor blev *Logos* (Kristus) født som menneske af kød og blod? Heb. 2,9.14.

KOMMENTAR: *Hele* menneskeheden har syndet (Rom. 3,23). Og „syndens løn er [evig] død“ (Rom. 6,23). *Logos* blev født som menneske så han kunne dø og derved lide dødsstraffen for HELE menneskehedens synder. Kristus var i stand til at gøre dette fordi hans liv var langt mere værdifuldt end alle menneskers liv tilsammen — han var *Gud legemliggjort* — *GUD i kød og blod!* (Joh. 1,14.)

3. Men nøjagtig hvordan kom *Logos* til at bestå af kød og blod? Matt. 1,18-21. Hvilken *titel* fik det

andet medlem af Guds rige som resultat af denne mirakuløse undfangelse? Matt. 18,35; Joh. 1,14.

KOMMENTAR: Før Kristus (*Logos*) blev undfanget af Maria var han ikke „Guds Søn.“ Han var et af de to oprindelige medlemmer af Guds rige. Han havde ligesom han der nu blev kaldet „Faderen“ eksisteret i al evighed. Men han omtales intetsteds i Guds Ord som en SØN af Gud forud for hans undfangelse. Hans *menneskelige* fødsel var hans *første* fødsel. Han opgav den herlighed han havde delt med det andet guddommelige væsen, der blev hans „Fader,“ for at blive født ind i verden som menneske, leve et fuldkomment liv og derpå give sit liv for at betale straffen for hele menneskehedens synder.

Derfor blev Jesus undfanget af et menneske — af sin moder Maria. Men ulig alle andre mennesker blev han *mirakuløst* undfanget ved ham der blev Faderen, gennem Guds *Ånds* virke og kraft (Matt. 1,20; Joh. 1,14 — her finder vi yderligere bevis for at Guds Ånd ikke er en person). Kristus blev således Guds „Søn,“ og han kaldte den anden person i Guds rige sin „Fader.“ Og således begyndte dette „Fader-Søn“ forhold der er et FAMILIEforhold!

Men lad os nu begynde at forstå nøjagtig hvad alt dette har at gøre med at vi må „fædes på ny.“

6 Mennesket skabt i Guds billede

Mennesket er ikke et „dyr“ således som udviklingslærens tilhængere hævder. Guds hensigt med menneskets skabelse overgår alt hvad menneskelig fantasi nogen sinde har fostret. Lad os slå op på første kapitel af Første Mosebog og begynde at forstå Bibelens mest forbløffende åbenbaring!

1. Efter hvilken „art“ blev dyrene skabt? 1 Mos. 1,20-25.

KOMMENTAR: Disse vers behøver ingen fortolkning; de siger rent ud at Gud skabte fiskene så de ville formere sig efter deres egne bestemte *arter*, fuglene efter deres bestemte arter og kvæget efter kvægets arter. Der findes mange racer inden for hver *art*, men alle skabninger formerer sig efter *deres egen* „art.“ Det er grunden til at hunde avler hunde, aber avler aber, får avler får, osv.

2. Men hvad med mennesket? Efter hvis „billede“ og i hvis „lighed“ blev mennesket skabt? 1 Mos. 1,26-27.

KOMMENTAR: Inden for det mønster Gud har fastlagt for alt liv, reproducerer hver art sig selv. Og ligesom enhver af de skabte plante- eller dyreformer formerer sig efter sin egen art, formerer menneskene sig efter deres art. Men i MODSÆTNING til ethvert af de dyr som Gud skabte, blev mennesket skabt i *Guds* billede.

Disse skriftsteder *gendriver* den teori at mennesket blot er det „højeststående“ af dyrene og at det har „udviklet“ sig fra laverestående pattedyr. De slår klart fast at Gud skabte mennesket i *sit*

eget „billede” så det *ligner* ham! Gud skabte mennesket *som* sig selv — i samme form og skikkelse. Og han er nu i færd med at skabe mennesket efter **SIN EGEN ART!**

Kun de færreste har i virkeligheden fattet den enorme betydning af denne forbløffende sandhed. Dette er imidlertid netop hvad frelsen drejer sig om. Denne åbenbaring bekræfter at **GUD REPRODUCERER SIG SELV**. Vi er bestemt til at blive Guds „børn” bogstavelig talt — **MEDLEMMER** af hans egen guddommelige *Familie!*

3. Selv om mennesket blev skabt i Guds lighed, betyder det så at det består af samme „stof” som Gud? Joh. 4,24; 1 Mos. 2,7.

KOMMENTAR: Der er umådelig stor forskel på ånd og støv. Selv om mennesket blev skabt i selve Guds form og lighed — blev det **IKKE** skabt af det samme stof. Det blev skabt af jorden, underlagt gradvist forfald. Men Gud har til hensigt til sidst at danne mennesket af *ånd!*

I 1 Korinterbrev 15,46 læser vi: „Men det åndelige er ikke det første, derimod det sjælelige [naturlige, fysiske]; **DEREFTER** det *åndelige*. Det første menneske [Adam] var *af jord, jordisk*; men det andet menneske [Kristus] er fra himmelen. . . . Og ligesom vi [dvs. omvendte kristne] har båret den *jordiskes* billede, således skal vi også bære den *himmelskes* billede” (vers 46-49).

Mennesket står tydeligvis langt højere end noget dyr. Mennesket har *mulighed* for at blive guddommelig, blive ånd — ligesom **GUD** er ånd!

7 Menneskets overvældende bestemmelse!

Hvor forbløffende det end lyder er Gud i øjeblikket i færd med at skabe den højeste skabning — sit

største mesterværk! Guds plan går ud på, af dødelige mennesker at skabe *åndelige individer med fuldkommen karakter*. Læg mærke til hvor overvældende beviserne er:

1. Er Gud stadig *i færd* med at forme og til-danne mennesket ligesom en pottemager arbejder med leret? Esaj. 64,7.

KOMMENTAR: Menneskets skabelse i Edens have blev kun fuldendt i *fysisk* henseende. Adam blev skabt som en fuldkommen fysisk skabning — men *ikke* som en fuldkommen **ÅNDELIG** skabning. Han blev skabt af *støv* — ikke af guddommelig *ånd*. Han blev skabt forgængelig — ikke uforgængelig. Han var underlagt døden, var ikke udødelig.

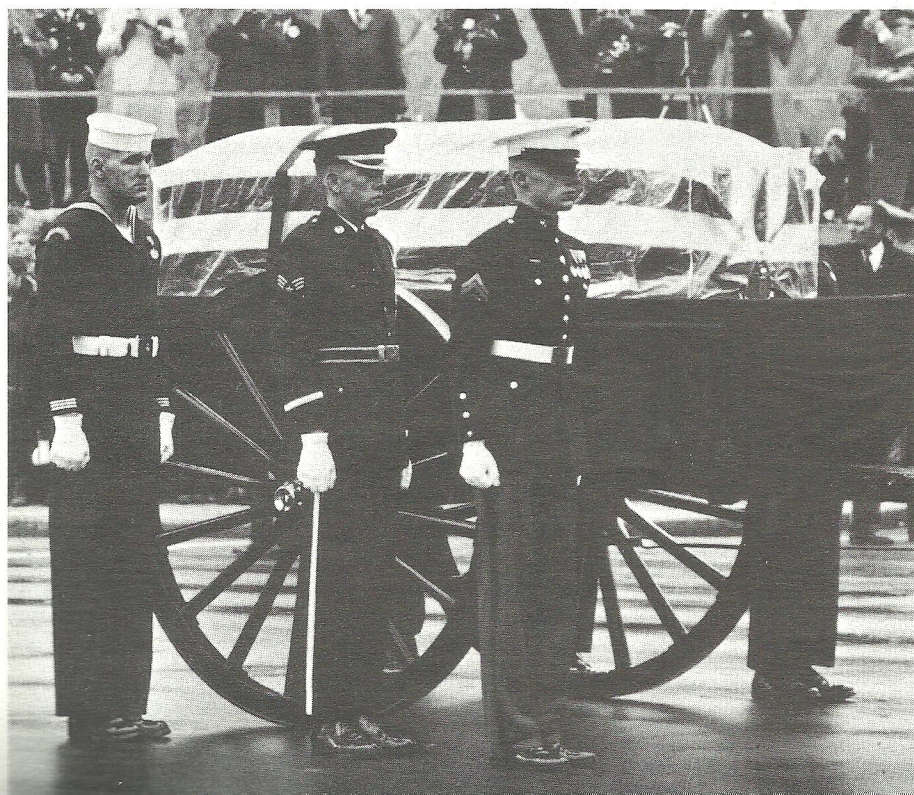
Men Gud havde ikke til hensigt at mennesket skulle forblive således!

2. Var Job klar over at Gud udførte en *særlig skabelse* i hans liv? Job 14,14-15.

KOMMENTAR: Bemærk især sidste del af vers 15: „. . . *efter dine hænders værk skulde du længes*” (se norsk oversættelse). Dette „værk” var *Job*. Job vidste at han kun var et stykke *arbejde* i den guddommelige Pottemagers hænder.

3. Blicher enhver sand kristen udformet og til-dannet af Gud med et *bestemt* formål? Esaj. 43,7; Efes. 2,10.

KOMMENTAR: Ordet „*vi*” henviser i nytestamentlig sprogbrug i reglen til *kristne*, hvilket var Paulus’ mening i vers 10. Vi er da — *hvis* vi er kristne — Guds „værk.” Vi bliver i dag „skabte” — **HVORFOR?** — „*til gode gerninger*.” Ved Helligånden som Gud har givet *os*, danner han i *os* fuldkommen åndelig *karakter!* Han er i færd med at danne *os* i sit eget billede og med samme karakter. Skabe *os* som skabelsens største mesterværk —

„NÅR EN MAND DØR, LEVER HAN DA OP IGEN?”

Disse var Jobs inspirerede ord (Job 14,14, norsk oversættelse). Job kunne svare på sit eget spørgsmål. Han vidste at alle de døde skal opvågne i en opstandelse for at fuldbyrde livets formål. Her ses general Eisenhowers kiste under begravelsesceremonien.

Foto: Ambassador College

Josip Ciganovic

POTTEMAGEREN VED ARBEJDET — Ligesom pottemageren arbejder med leret, danner det og former det til et kunstværk, ligeså danner Gud — Mesteren — af „menneskeligt ler“ sit mesterværk!

individder der til slut vil være i stand til at udøve fantastisk magt i universet!

Mennesket som fysisk skabning er blot den *første fase*. Lermodellen må formes og tildannes ved hjælp af erfaring og ved Guds Helligånd, til det fuldendte *åndelige* mesterstykke. Som analogi til denne proces kan man tænke sig en larve som gennemgår en metamorfose og efter puppe-stadiet dukker frem som en nydelig sommerfugl. Mennesket må gennemgå en åndelig „metamorfose“ eller **FORVANDLING** — for til sidst at fremstå som et fuldkomment **ÅNDELIGT MEDLEM** af GUDS FAMILIE!

8 Hvad det vil sige at blive „født på ny“

Det evangelium som Jesus bragte menneskeheden er ganske enkelt de „gode nyheder“ om Guds

rige — og dette rige betyder **TO TING**. Det er ikke alene den herskende regering som Kristus vil oprette på jorden når han vender tilbage, det er også Guds FAMILIE — Guds rige, bestående af Guds Families åndelige medlemmer.

Og hvor utroligt det end kan lyde lærte Jesus os at menneskene kan blive „født“ ind i Guds FAMILIE eller rige.

Der er *kun* to medlemmer i Guds rige på nuværende tidspunkt — Gud Faderen og Sønnen, Jesus Kristus. Men Gud er i færd med at *forøge familien!* Og *DE* kan blive „født“ ind i den!

1. Viser Gud klart at han har til hensigt at forøge sin guddommelige Familie ved at føre *mange* sønner ind i den? Heb. 2,10; Åbenb. 21,7. Er Jesus Kristus ikke også den „førstefødte“ blandt MANGE sønner af Gud? Rom. 8,29; Kol. 1,18.

KOMMENTAR: At blive hans Søns BILLEDE lige vil sige at blive SOM Kristus — at blive herliggjort ligesom han er herliggjort — at blive medlem af GUDS FAMILIE ligesom Kristus nu er det.

2. Men hvad må der ske med de kristne som nu

består af kød og blod, før de kan komme ind i Guds Familie? 1 Kor. 15,49-51; Joh. 3,3-8.

KOMMENTAR: Jesus sagde at vi må „fødes på ny” — *FORVANDLES TIL ÅND!* Ja, fødes på ny — denne gang af Guds Ånd som Guds sønner i Guds Familie.

9 Nu undfangne sønner — endnu ikke genfødte

1. Hvis vi er sande kristne, er vi da allerede — i dette liv — Guds børn? 1 Joh. 3,1-2. Har vi allerede arvet Guds rige, eller er vi kun arvinger til det? Rom. 8,14-17.

KOMMENTAR: Bemærk at selv om vi nu er „Guds sønner” og „børn,” er vi kun arveberettigede — og skal først engang i fremtiden modtage arven. Hvorfor? Fordi vi nu kun er *undfangede* børn. Det er først når vi bliver *født* af Gud at vi får Guds rige i arv — bliver guddommelige medlemmer af Guds Familie.

Før anden fase af menneskets skabelse — vor *åndelige skabelse* — kan begynde, må Faderen først *undfangne* hver af os ved at anbringe sin Helligånd i os. Vi bliver da så at sige *befrugtet* af det *evige* livs „sæd” eller kim. Dette er *undfangelsen* af Guds åndelige liv i vort sind. Og i lighed med at det netop undfangne fysiske foster begynder at vokse i moderlivet, begynder vi at *vokse* i ÅNDELIG KARAKTER efter at vi er undfanget af Guds Ånd. Denne vækst sker som resultat af bibelstudium og bøn, og ved at vi vandrer med Gud.

2. Sammenlign nu Galaterbrevet 3,26 og Efeserbrevet 1,5 med Romerbrevet 8,14-17. Åbenbarer disse vers den *samme sandhed* — at de kristne allerede er Guds børn — SØNNER — der er bestemt til at skulle arve evigt liv?

KOMMENTAR: Den danske autoriserede oversættelse af 1948 benytter udtrykket „barnekår” i Efes. 1,5. Selv om dette er en mulig oversættelse, giver det ikke den egentlige betydning. Det oprindelige inspirerede græske udtryk *huiiothesia* betyder ganske enkelt „sønnekår.” Men når vi modtager „sønnekårets ånd” som en undfangende sæd (1 Pet. 1,23), er der ikke tale om „adoption” eller om de kår vi lever under. Helligånden gør os til *faktiske, undfangne sønner af Gud*, for vi skal blive akkurat som vor himmelske Fader når vi til slut fødes ind i hans rige.

Alle kristne der er undfanget ved Ånden er således (endnu UFØDTE) børn af Gud Faderen på samme måde som et *ufødt* menneskeligt foster er dets menneskelige forældres barn!

3. Modtager vi faktisk en del af den guddommelige natur når vi undfanges ved Guds Helligånd? 2 Pet. 1,3-4. Hvad er nogle af de guddommelige karaktertræk eller „frugter” af Guds natur som kommer til udtryk i lydige kristnes liv efter at de er undfanget ved Guds Ånd? Gal. 5,22-23.

4. Er kærligheden det største, enkelte karaktertræk i Guds natur som overføres til os ved hans Helligånd? 1 Joh. 4,16; Rom. 5,5; 1 Kor. 13,1-13 (bemærk især vers 13). Er det den *samme* kærlighed der sætter os i stand til at „opfylde” — til at LYDE — Guds lov? Rom. 13,10.

KOMMENTAR: Helligånden, som et menneske kan modtage fra Gud, kan sammenlignes med en menneskelig faders sædcelle. Guds Ånd overfører hans åndelige karaktertræk til os ligesom sædcellen overfører en menneskelig faders egenskaber til hans netop undfangne afkom. Helligånden — den kim eller „sæd” (1 Pet. 1,23) ved hvilken vi undfanges åndeligt — indgiver os selve Gud vor himmelske Faders natur og liv.

Hvis De er en kristen efter Bibelens beskrivelse, er De nu et *unfanget* barn eller en søn af Gud. Gud Faderen har i Deres sind anbragt sin Ånd, så at sige det evige livs *sæd*. Han undfangede Dem ved Helligånden ligesom ægget befrugtes af sædcellen. De blev befrugtet med det evige livs åndelige kim eller sæd, så De kunne påbegynde den *åndelige vækst*. Men De er endnu ikke født af Gud — består endnu ikke af ånd — er endnu ikke udødelig. Hvis De endnu ikke er virkelig omvendt — en sand kristen — da har De *endnu ikke engang begyndt denne proces!*

16 Genfødt ved opstandelsen

1. Kan kød og blod arve Guds rige? 1 Kor. 15,50. Hvad må ske før vi som guddommelige sønner kan fødes ind i Guds Familie? Vers 51-53.

KOMMENTAR: Hvad der end er født af ånd ER ånd, sagde Jesus (Joh. 3,6). Men vi er endnu ikke blevet født af ånd. Vi er STADIG KØD OG BLOD! Hvis De mener at De allerede er blevet „født på ny,” bør De forvise Dem herom. Tag en nål og stik Dem selv i fingeren. Føler De smerte? Bløder fingeren? Da er De stadig kød og blod — De er endnu ikke blevet „født på ny.”

Da Kristus var opstået fra de døde — „født på ny” — var han i stand til at gå gennem vægge (Joh. 20,19. 26). Tror De at de som hævder at være blevet „født på ny” kan gøre ham dette efter?

Det er indlysende at alle mennesker som hævder allerede at være blevet født på ny tager alvorligt fejl, for de er stadig kød og blod. Jesus sagde at vi må „fødes af Ånden” — *bestå* af ånd — før vi nogen sinde kan komme ind i Guds rige (Joh. 3,3. 5). Denne nye fødsel finder altså først sted *ved opstandelsen!*

Hvad er grunden til at alle sande kristne ikke allerede er *født* af Gud? Bemærk:

2. Hvad bliver de kristne mindet om at gøre i dette liv? 2 Peter 3,18; Efes. 4,15. Hvordan og af hvem skal de gives føde og ernæres så de kan *vokse* til Kristi fylde? 1 Peter 5,1-2; Efes. 4,11-13.

KOMMENTAR: Faderen undfanger. Det er ikke ham der „føder;“ det gør moderen senere. Efter undfangelsen der *starter* PROCESSEN, hengår der altid et tidsrum før den endelige fødsel. I undfangelsesøjeblikket har fødslen (forløsningen) endnu ikke fundet sted. Hos mennesker kommer denne omkring ni måneder senere.

I det mellemliggende tidsrum er det den *sande kirkes* opgave at ernære og beskytte sande kristne — „være hyrder for Guds hjord,“ ligesom en moder ernærer og beskytter sit ufødte barn i moderlivet i svangerskabsperioden. Guds åndeligt undfangne børn ernæres af den *åndelige føde* som Gud giver — Skriftens ord — og må leve af hvert Guds ord for at vokse op åndeligt.

Hvis vi ved Jesu Kristi genkomst er vokset, er modnet i åndelig karakter, vil vi blive *født* som „Guds børn,“ og blive „opstandelsens børn“ som Kristus var det ved *hans* opstandelse. Vi vil da ikke længere kunne dø (Lukas 20,35-36). Men hvis et af Guds åndeligt undfangne børn *ikke* vokser åndeligt, kan følgen blive en åndelig abort.

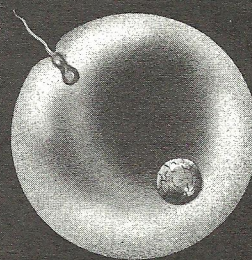
3. Hvad sagde Paulus angående det nye legeme som de kristne vil modtage ved opstandelsen hvor den anden fødsel finder sted? 1 Kor. 15,42-44. Kommer de til at se ud som Jesus Kristus gør i dag? Fil. 3,20-21; 1 Joh. 3,2; Matt. 17,1-2; Åb. 1,13-16; Matt. 13,43; Dan. 12,3.

KOMMENTAR: Da Gud er ånd, vil et menneske, når det først er „født“ af den himmelske Fader, også BLIVE TIL ÅND — bestå af det samme som Gud består af. Det vil blive givet et åndeligt

UNDFANGELSEN AF ET NYT MENNESKELIV

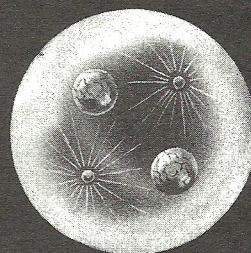
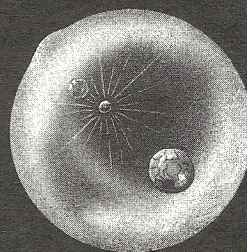
Disse syv trin illustrerer befrugtningen af det menneskelige ovum („æg“) ved en sædcelles indtrængen og den herved forårsagede vækst. Denne fysiske undfangelsesproces og vækst er analog med den åndelige undfangelse ved Guds Ånd som finder sted i det kristne menneskes sind, og som resulterer i dette menneskes udvikling af karakter i åndelig henseende.

Ambassador College

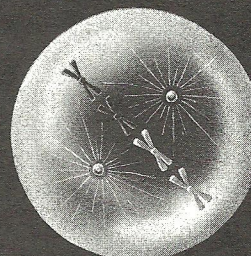
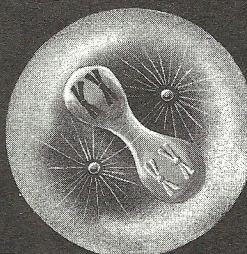
(1) Sædcellens indtrængen i ægget

(2) Den mandlige cellekerne udvider sig og nærmer sig den kvindelige

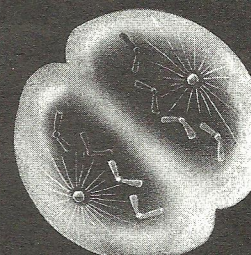
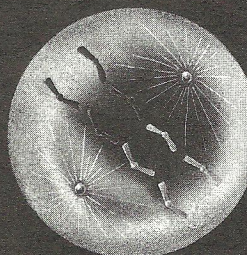
(3) Centrosomet deler sig og tynde fibre dannes

(4) De to kerner forener sig

(5) Kromosomerne grupperer sig

(6) Kromosomerne deler sig og bevæger sig mod de to poler

(7) Celledeling finder sted

legeme ganske som det Kristus har, og vil blive HERLIGGJORT og få umådelig ÅNDELIG KRAFT. Den åndelige kraft og herlighed som de „genfødte“ kristne skal modtage ved opstandelsen er så overvældende at den vil få deres åndelige legemer til at *stråle* som solen og gøre deres klæder blændende hvide!

Og alle der således er „født af Gud“ vil kunne se Gud, da de vil være i Guds rige — i den guddommelige Familie!

Den enorme forskel der er på „undfanget“ og „født“

De fleste bekendende kristne antager at de blev „født på ny“ da de først „modtog Kristus.“ Og på grund af en misforståelse af den sædvanlige oversættelse af 1 Johannes 3,9: „Enhver, der er født af Gud, gør ikke synd, thi Guds sæd bliver i ham; ja, han kan ikke synde, fordi han er født af Gud,“ har mange desuden formodet at de ikke længere er i stand til at synde i dette liv!

Denne formodning er urigtig! Bemærk:

1. Sagde apostlen Johannes at de kristne undertiden begår synd? 1 Joh. 1,8-10. Er vers 8 skrevet i *nutid*? Mente han derfor at de synder *efter* at være blevet kristne? Bemærk at han inkluderer *sig selv* ved at bruge ordet „vi.“

2. Måtte apostlen Paulus stadig kæmpe med synd selv længe *efter* at han havde angret og modtaget — var blevet undfanget af — Helligånden? Rom. 7,14-25. Findes der noget retfærdigt menneske på jorden som aldrig *nogen sinde* begår synd? Præd. 7,20. Er det da ikke tydeligt at de kristne, så længe de er i kødet, *endnu ikke* er fuldkomne — endnu ikke født af Gud?

3. Bemærk nu 1 Joh. 5,18. Underbygger dette vers yderligere den kendsgerning at de kristne *endnu ikke* er født af Gud?

KOMMENTAR: Et menneske der omsider er blevet „født af Gud“ vil ikke længere begå synd. Når vi én gang er født af Gud ved opstandelsen, vil vi være i stand til at leve uden nogen sinde at synde igen. Hvorfor? Ganske enkelt fordi vi da vil besidde *hele* Guds åndelige karakter og guddommelige natur. Vi vil ikke længere være i besiddelse af en natur der kan give efter for synd.

Men så længe vi kun er „undfanget“ af Gud må vi „holde fast ved ham“ — vi må vedblive med at *modstå* kødets fristelser. Den der er undfanget af Gud kan synde. *I et uforvarende eller svagt øjeblik kan vi synde!* Men vi kan ikke „praktisere eller fortsat leve i synd“ og stadig være Guds undfangne sønner, hvilket er en anden mulig oversættelse af 1 Johannes 3,9.

For den undfangne kristne er livet en *stadig kamp* imod djævelens list, imod denne verdens fristelser og imod kødets dragning. Selv om den

kristne nu er blevet *undfanget* ved Guds *åndelige natur* (2 Pet. 1,4), har han dog stadig sin menneskenatur, og den ene strider imod den anden (Gal. 5,17).

Men hvad med Det gamle Testaments patriarker? Hvordan kan vi bevise hvorvidt hver enkelt af dem var enten undfanget af Gud eller født af ham? Lad os se:

4. Havde David Guds Helligånd? Sal. 51,12-13. Hvad med alle den tids „hellige mænd,“ såsom Abraham, Isak og Jakob? 2 Pet. 1,21; Rom. 8,14; Luk. 13,28. Men var Jesus Kristus ikke desto mindre den „førstefødte af de døde“? Kol. 1,15. 18.

KOMMENTAR: Da disse personligheder fra Det gamle Testamente havde Guds Helligånd, men Kristus ved sin opstandelse var den *første* som blev født af Gud, følger det at disse mænd blot var „undfanget“ af Gud — endnu ikke „født“ ind i hans Familie. Og det samme GÆLDER ENHVER KRISTEN DER HAR LEVET EFTER KRISTI TID!

12 Det græske ord *gennao*

Megen af den forvirring der hersker om „genfødselen“ skyldes en forkert tolkning af den oprindelige græske tekst i Det nye Testamente. Med en enkelt undtagelse (Jakob 1,15. 18), er det græske ord der benyttes i forbindelse med åndelig undfangelse og fødsel — åndelig frelse — altid *gennao*. Dette ord betyder både at „undfange,“ „avle,“ „føde“ og „være med barn“ — det henviser til *samtlig*e eller til hvert enkelt led i den proces der frembringer et nyt menneskeliv; hvorimod vi på dansk bruger to forskellige verber — „undfange“ og „føde.“

Da både undfangelsen og fødslen omfattes af ordet *gennao*, må vi ofte lade Bibelen selv tolke betydningen for at finde ud af hvad der er den tilsigtede mening i en bestemt tekst.

Her er nogle eksempler på skriftsteder hvor det græske ord burde gengives *undfanget*, ikke født: Joh. 1,12-13; 1 Joh. 2,29; 4,7; 5,1 (tre gange); 5,4; 1 Kor. 4,15; Heb. 1,5 og 1 Joh. 5,1. Den autoriserede danske oversættelse af 1948 oversætter konsekvent ordet *gennao* som „født.“

Men hvad med de skriftsteder der kalder Kristus den „ENBÅRNE [eneste fødte]“? (Joh. 1,14. 18; 3,16; 1 Joh. 4,9.) *Modbeviser* disse steder når det kommer til stykket den sandhed at virkelige kristne kun er „undfanget“ af Guds Ånd så de kan vokse og senere blive født af Gud ved opstandelsen?

Selvfølgelig ikke!

Det enkle svar er at alle disse vers henviser til Kristi *mirakuløse undfangelse* i hans moder Maria. Kristi fysiske undfangelse og fødsel (*gennao*) var enestående. Ingen anden person — nogen sinde — blev undfanget i et menneske ved Faderens Ånd. I denne betydning er han — og vil

altid forblive — „ENBÅREN.“ Men *mange* er blevet „genfødt“ (undfanget på ny) (1 Pet. 1,3) og vil til slut — efter åndelig vækst og fødsel — blive Guds *åndeligt fødte sønner*.

13 Vi MÅ fødes på ny!

Hvad Gud skabte på det tidspunkt som beskrives i første kapitel af Første Mosebog var en *fysisk* skabelse. Mennesket som blev dannet af jordens støv var det *FYSISKE* væsen som Gud havde til hensigt at omdanne og omforme til en fuldkommen, *ÅNDELIG* skabning. Han skildrer os som leret og sig selv som Pottemageren, som tildanner os i sit eget billede!

Gud benytter den menneskelige formeringsproces som et billede på den proces ved hvilken han reproducerer sig selv. Ethvert menneskeliv siden Adams og Evas tid begyndte i moders liv som en lille bitte ægcelle på størelse med en knapenålsspids. Men denne ægcelle er i sig selv *ufuldstændig*. Den lever ifølge sagkundskaben kun omkring 48 timer. Medmindre den inden for dette begrænsede tidsrum bliver befrugtet af den livgivende sædcelle, dør den. Nyt liv kan kun begynde efter at en sædcelle har befrugtet — er trængt ind i — ægcellen.

Menneskesindet kan åndeligt set sammenlignes med en ægcelle. Hver af os blev *FØDT UFULDSTÆNDIG* — kun i stand til at leve et forholdsvis kort åremål. Vi blev skabt med et *behov* for at blive befrugtet af Guds Ånd, så at vi kan blive skabt i Guds åndelige „billede“ og leve evigt!

Den fysiske ægcelle bliver når den befrugtes, til et nyt menneskeliv, og kaldes et foster. Det næres og beskyttes i moderlivet — den del af legemet hvor det er bedst beskyttet mod fysisk vold og skade — indtil det er udviklet og klar til at blive *født*.

På samme måde bliver undfangne kristne beskyttet og åndeligt ernæret ved Guds ord af Guds *KIRKE*, så de kan *VOKSE ÅNDELIGT* (2 Peter 3,18) i guddommelig karakter indtil de er rede til at blive født ind i Guds Familie.

Men der er én væsentlig forskel i denne analogi!

Det menneskelige foster opnår ikke fysisk og mental modenhed før ved fødslen. Den åndeligt undfangne kristne må imidlertid opnå et vist mål af åndelig modenhed *før* han fødes af ånden. Det nyfødte fysiske barns største vækst finder sted efter fødslen, men dette er et billede på den åndelige vækst som den åndeligt undfangne kristne må gennemgå *før* hans åndelige fødsel (1 Pet. 1,23; 2,1-2). Kristus voksede ikke til åndelig fuldkommenhed *efter* sin opstandelse, men i løbet af sin *menneskelige* livstid, og satte os derved et eksempel, idet han *næde* fuldkommelsen (Heb. 2,10 og 5,8-9).

Ingen kunne være så tåbelig at hævde at Kristus, da han blev *FØDT* som selve Guds Søn ved

opstandelsen (Rom. 1,4), opstod med et lille *spædbarns* legeme bestående af ånd! Han opstod i fuld-voksen skikkelse. Hvordan vidste apostlene at han var den samme Jesus? Fordi de vidste hvordan Jesus så ud — og i hans opstandne skikkelse *så han ud på samme måde* som da han var i kødet, med undtagelse af at han nu bestod af ånd i stedet for af kød og blod!

Når *vi* bliver „født på ny“ — født af Gud, forvandlet til et åndeligt legeme ved opstandelsen — vil vi ligeledes stort set se ud som vi gør nu, hvad angår fysiske træk. Men det opstandne legeme vil være et *anderledes* legeme — vil bestå af *ÅND* i stedet for af kød og blod (1 Kor. 15,35-44).

Hvad *er* så egentlig åndelig vækst? Det er *UDVIKLING AF KARAKTER!*

Denne karakter er evnen til af egen fri vilje at *skelne* mellem rigtigt og forkert — mellem de sande og de falske værdier — mellem sandhed og usandhed — og derefter at træffe det *rigtige valg*, den *rigtige beslutning* selv om det går stik imod ens egne ønsker, ens tilskyndelser eller fristelser; og sammen med *vilje* og selvdisciplin at *modstå* det forkerte og *GØRE* det rigtige.

Men som før nævnt må vi *BEGYNDE* at udvikle åndelig karakter og vokse hen imod åndelig modenhed *i dette liv* — *IKKE EFTER* at vi er blevet født af Gud ved opstandelsen! Vor svigefulde kødelige natur (Rom. 8,7; Jer. 17,9) må *gradvis* forandres *I DETTE LIV!* Denne åndelige vækst sker ved at vi ernæres ved Guds Ord, i bøn og ved en helhjertet indsats for Guds værk.

Derpå, når Kristus vender herliggjort tilbage til jorden, skal vi opstå eller på et øjeblik forvandles og få et legeme i lighed med hans (1 Joh. 3,1-2) — fuldt udvokset — voksent! I det øjeblik vil vort nuværende fysiske legeme blive gjort lig hans herliggjorte legeme — vi vil blive „*FØDT PÅ NY*“ SOM *MEDLEMMER AF GUDS EGEN FAMILIE* — som Guds eget herliggjorte afkom med evigt liv iboende i os — som hans udødelige *SØNNER*, for at herske sammen med Kristus, vor ældre *BRODER!*

Dette er ifølge Deres Bibel hvad det vil sige at blive „født på ny.“ Må Gud hjælpe Dem til at begribe denne vidunderlige sandhed og blive et af hans åndeligt undfange børn!

Svar på prøven

1. B	5. C	9. D	13. U	17. I
2. A	6. B	10. B	14. R	18. F
3. B	7. C	11. R	15. U	19. C
4. A	8. C	12. R	16. J	20. B

Deres karakter

19-20 rigtige	udmærket
16-18 rigtige	fint
13-15 rigtige	nogenlunde

PRØV DERES HUKOMMELSE

Denne quiz er beregnet på at hjælpe Dem med at huske de vigtige fakta De har lært i denne lektion. Blot understreg eller sæt en cirkel om det korrekte svar. Når De er færdig med prøven, sammenhold da Deres valg med de korrekte svar på side 15, og giv Dem selv karakter.

1. „Gud“ **A.** er én person. **B.** er en Familie der i øjeblikket kun består af to personer. **C.** er en „treenighed“ bestående af tre personer — Faderen, Sønnen og Helligånden. **D.** har ingen planer om at udvide sin Familie, sit rige.

2. Den guddommelige person som senere blev Jesus Kristus **A.** var Guds Families „Talsmand“ på gammeltestamentlig tid. **B.** var aldrig Guds Logos eller „Ordet.“ **C.** blev aldrig set af noget menneske på gammeltestamentlig tid. **D.** eksisterede ikke før det tidspunkt hvor Faderen undfangede ham.

3. Guds Ånd **A.** er et guddommeligt væsen. **B.** er selve Guds families kraft. **C.** kan berøres og føles. **D.** er ikke allestedsnærværende.

4. Faderen og Sønnen **A.** omfattes begge af det hebraiske fællesnavn for Gud — *Elohim*. **B.** har altid haft dette slægtskabsforhold. **C.** har samme autoritet. **D.** havde begge med menneskeheden at gøre på gammeltestamentlig tid.

5. Gud skabte oprindeligt **A.** dyr som gradvis udviklede sig til forskellige arter. **B.** mennesket efter Guds art. **C.** mennesket i Guds „billede“ så det lignede ham. **D.** mennesket af ånd.

6. Mennesket blev skabt **A.** som det endelige, fuldkomne og færdige produkt. **B.** kun som en lermode som Gud ville forme og til danne efter hans egen åndelige karakter. **C.** med fuldkommen åndelig karakter. **D.** som et herliggjort væsen.

7. Da Jesus talte om at blive „født på ny“ **A.** forstod Nikodemus nøjagtig hvad han mente. **B.** troede Nikodemus at han mente at „blive døbt og leve et kristent liv.“ **C.** vidste Nikodemus at han talte om en bogstavelig fødsel, og forstod ikke at det var en åndelig fødsel. **D.** fattede Nikodemus overhovedet ikke at Jesus talte om en fødsel.

8. At blive „født på ny“ **A.** vil sige at blive forvandlet til et nyt menneske på et højere plan. **B.** er blot en sentimental oplevelse. **C.** vil sige at blive forvandlet til et udødeligt medlem af Guds Familie! **D.** er blot et billedligt udtryk som Jesus anvendte da han talte til Nikodemus.

9. Den som er født af Guds Ånd **A.** er et uvirkeligt spøgelse. **B.** vil ikke have nogen særlig magt. **C.** bliver lig englende, men ikke lig Gud. **D.** er ånd.

10. Sande kristne **A.** er nu allerede født af Gud og er ikke i stand til at synde. **B.** er nu kun undfanget ved Guds Ånd. **C.** er allerede arvinger der har taget Guds rige i arv. **D.** har intet behov for at vokse åndeligt i guddommelig karakter før de bliver „født på ny“ ved opstandelsen.

RIGTIGT ELLER URIGTIGT

11. Logos — „Ordet“ eller „Talsmanden“ — var medlem af Guds rige før sin mirakuløse undfangelse i Maria. **R U**

12. Den kristnes åndelige undfangelse ved Guds Ånd er analog med den fysiske undfangelse **R U**

13. Sande kristne kalder Jesu Kristi Fader: „Vor Fader i himlene“ fordi traditionen siger at det bør de gøre, ikke fordi Faderen nu undfanger mange sønner der skal „fødes på ny“ som Jesu Kristi brødre. **R U**

14. Det græske ord *gennao* beskriver en proces der omfatter både undfangelse og fødsel. **R U**

15. Det er umuligt for os at synde når vi én gang er blevet undfanget ved Guds Ånd. **R U**

SAMMENSÆT

Forbind hvert udsagn i venstre kolonne med det i sammenhængen korrekte udtryk i kolonnen til højre.

16. HERRE, JHVH, Klippe J	A. Helligånden
17. <i>Gennao</i> I	B. Ved opstandelsen
18. Sande kristne F	C. Udvikling af karakter
19. Åndelig vækst C	D. Aldrig set
20. „Født på ny“ B	E. Faderen
	F. Åndeligt undfanget
	G. Undfangelse
	H. Fødsel
	I. Undfangelse og fødsel
	J. Jesus Kristus